

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

2012 ŐSZ

Közép-európai Egyetem
Kognitív Fejlődéslélektani Kutatóközpont

Beköszöntő

Kedves apró tudós babáink, tesók, anyukák és apukák! Idén a harmadik év, hogy hírlevéllel jelentkeziünk, és bátran állíthatjuk, hogy van miről hírt adnunk! Sok-sok új eredménnyel és élménnyel gazdagodtunk. Köszönjük a közös pillanatokat: munkát, játékot, beszélgetést!

AZ IDEI HÍRLEVÉLBEN

Az elmúlt évben történt
Vizsgálatok és eredmények

- Kergetőző labdacskák
- Kí beszél?
- Mintha innék
- Kanál, pohár, bitye, tacok
- Melyik az eleje?
- Törpi és törpilla
- Cica, malac, nyuszi
- Banánhámozó és tejtöltő
- Ez elment vadászni...
- Bimm-bamm...
- Hová lett a málnaszörp?

Hírek a laborban
Kiköszöntő

B A B A K U T A T Ó

HÍRLEVÉL

AZ ELMÚLT ÉVBEN TÖRTÉNT

A Ti részvételek, kutatóink ötletei és a sok-sok közös munka eredményeként, idén nagyon tartalmas évet zártunk.

Az elmúlt évben a kék, a zöld, és a piros laborban több, mint 1200 babavizsgálat történt, és több, mint 720-an jártatok nálunk. A legapróbbak már öt és fél hónaposan részt vettek egy olyan páros vizsgálatban, ami a társas világ jelzéseit kutatta, a legidősebbek már jócskán beszéltek, mire a húsz hónapos korosztálynak szóló nyelvi vizsgálatban játszottak velünk.

Az itt folyó kutatások nyomán az idei évben két tudományos cikk is megjelent külföldi szaklapokban. Egyikük az anyai szavak erejét tette mérlegre: kiderült, hogy a 9 hónapos kisbabák az anyukájuk által kiejtett szavak tartalmára sokkal jobban figyelnek, mint ha azokat másvalaki mondja. A másik tudományos cikk az erőviszonyok felismerésével kapcsolatos eredményeket mutatta be: 12 hónapos korra a gyerekek már jól tudják, hogy a kapcsolatokban a dominancia állandó tulajdonság, viszont ha az egyik kapcsolatra igaz, nem feltétlenül igaz egy új szereplővel kapcsolatban is. Talán ti is láttok példát arra, hogy már egész fiatal korban felismerik a gyerekek, hogy melyik családtaggal meddig mehetnek el, ha a saját akaratukról van szó. Mire egy kutatásból tudományos cikk lesz, sok munkafolyamaton megy keresztül, néha hosszabb időbe is beletelik, de mindez csak a Ti részvételetekkel valósulhatott meg! Köszönjük!

Legújabb kutatásainkról pedig a következő oldalakon olvashattok!

B A B A K U T A T Ó

HÍRLEVÉL

VIZSGÁLATOK ÉS EREDMÉNYEK

KERGETŐZŐ LABDÁCSKÁK

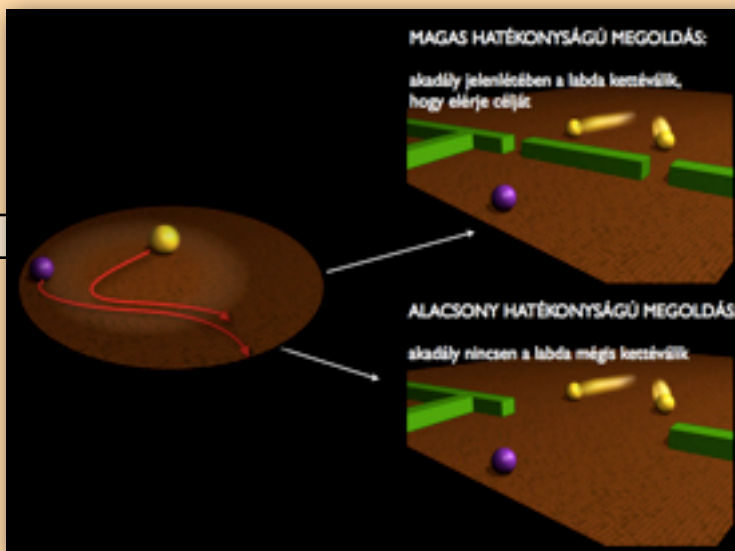
Ésszerű cselekvések megértése 6 hónapos babáknál

TÉGLÁS Ernő

Ha megkérünk egy felnőttet, hogy írja le röviden, mit lát amikor kergetőző labdácskákat tartalmazó filmet mutatunk be, nem fogunk meglepődni azon, ha a következő választ kapjuk: "a labdák azért kergetőznek, mert egyiküknek az a célja hogy megfogja a másikat". Valószínű, tehát, hogy egy olyan leírást kapnánk, ami a látottakat cél-orientált viselkedés formájában ragadja meg.

A kergetőző labdácskák bemutató vizsgálatunkban arra voltunk kíváncsiak, hogy a 6 hónapos kisbabák értik-e a cél-orientált viselkedést, s hogy meg

tudják-e becsülni a cél elérését szolgáló viselkedés hatékonyságát. A vizsgálatunkban a kergetőző labdácskák céljainak elérésében időnként ugyanis egy akadály nehezíthette meg. Az egyik labdácska időnként sajátos megoldással áll elő: kettéválk és úgy próbálja bekeríteni a másikat. Az akadály jelenlétében kettéválló labda hatékony megoldás lehet, hiszen az akadály jellege ebben az esetben mintegy garantálja hogy a célt el fogja érni. Akadály hiányában ugyanaz a megoldás azonban irracionálisnak, de legalábbis alacsony hatékonyságúnak tekinthető. A kisbabák reakciói arra utalnak, hogy képesek különbséget tenni az egyes helyzetek között és a szokatlanul alakuló eseményekre hosszabb nézési idővel reagálnak.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

KI BESZÉL?

TAUZIN Tibor

A babák már nagyon fiatalon megértik, ha valaki hozzájuk beszél vagy pl. egy játék során másfajta módon kommunikál velük. A kommunikáció megértésének képessége tehát igen korán megjelenik és rohamosan fejlődik. Ez a szülők számára is ismert és megragadó jelenség, azonban arról viszonylag keveset tudunk, hogy mi alapján veszi észre a csecsemő, hogy a környezetében kommunikáció zajlik, és nem véletlenszerű zörejeket vagy hangokat hall. A korábbi elképzelések szerint a kommunikáció megértését a baba számára az segíti, ha észreveszi annak párbeszédszerű jellegét. Ha pl. azt látja, hogy egy kérdésre válasz érkezik, és egy újabb kérdést

követően ez mindig megismétlődik, akkor könnyen észreveheti, hogy kommunikáció jött létre két ember közt. Vizsgálatainkban arra a kérdésre keressük a választ, hogy vajon ezen a párbeszédszerű jellegén kívül van-e más lényeges tulajdonság is, ami ahhoz kell, hogy a babák kommunikációként tekintsenek egy általuk látott eseménysorra. Feltételezésünk szerint ehhez az is szükséges, hogy a kommunikáció során elhangzó üzenetek tartalmilag is változatosak legyenek. Úgy sejtjük, hogy amennyiben – tegyük fel – az egyik fél minden esetben lemásolja a másikat, azt a babák nem fogják kommunikációnak tekinteni, míg ha a tartalmi változatoság nagyobb az egyes üzenetek közt, azt igen.

A babának olyan videókat mutatunk be, melyeken két animációs figura szerepel. Ezek vagy egymást ismételve, vagy pedig egymástól különböző üzeneteket küldve beszélgetnek. Ennek bemutatását követően, a babák olyan videókat látnak, amin már csak az egyik figura szerepel, és ez a figura az előtte lévő tárgyak valamelyikére fordul, „ránéz”. Ha a csecsemő is ránéz arra a tárgyra, ami felé a figura fordult, mert ha így tesz, az arra utal, hogy a figurát üzeneteket küldő lénynek (nem pedig véletlenszerűen mozgó tárgynak) tekintette.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

MINTHA INNÉK

KOVÁCS Ági

összefüggései alapján értelmezzünk és nem pusztán a látvány alapján. Még olyankor is képesek vagyunk értelmezni a másik viselkedését, amikor az nincs szinkronban a fizikai valósággal, ilyen játékos helyzetek például a mintha-játékok. Mintha-játékoknak nevezzük azt, amikor csak eljátszunk egy viselkedést, például azt játszuk, hogy az etető villa egy repülő úton a baba szája felé, vagy amikor a banánnal telefonálunk. Mintha-játékokat már egészen korán (1,5–2 évesen) ügyesen játszanak és felismernek a kisgyermek.

Arról korábban nem volt információm mit gondolhatnak a 10–14 hónapos csecsemők látva egy ilyen eseményt. Ebben a vizsgálatomban arra voltunk kíváncsiak, értik-e a 10 és 14 hónapos babák a mintha-játékot játszó felnőtt szándékát a helyzet során.

A vizsgálat során rövid jeleneteket láthattak a babák arról, hogyan egy felnőtt úgy csinál mintha inna egy gyermekcipőből. A jelenet végén a szereplő betette a kiscipőt

egy paraván mögé, majd a paravánt elhúztuk és két fajta végkifejletet mutattunk. Az egyik esetben a cipő helyett egy pohár volt a paraván mögött, összhangban a mintha-játék mímelt ivó jelenetével. A másik esetben egy labda volt látható a cipő helyén, melynek nem volt köze a korábban látottakkal. Ha a babák képesek értelmezni a mintha-játékot (azt hogy a szereplő úgy csinált, mintha inna egy pohárból) akkor azt várjuk, hogy rövidebb ideig nézik a poharas, mint a labdás jelenetet, hiszen a labda felbukkanása meglepőbb fejlemény, mint a poharé.

Már a 10 hónapos csecsemők nézési idejében is különbséget találtunk a két helyzetben: több ideig kötötte le a figyelmüket a labda váratlan felbukkanása, mint a poharé. Eddigi vizsgálataink alapján a gyerekek már sokkal korábban képesek a mintha-játékokban követni a szereplő szándékát, mint hogy elkezdenének maguk is hasonló szituációkat teremteni.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

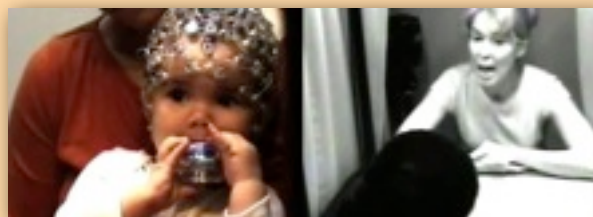
KANÁL, POHÁR, BITYE, TACOK 9 hónapos babák csoportosítási képességei

Eugenio PARISE

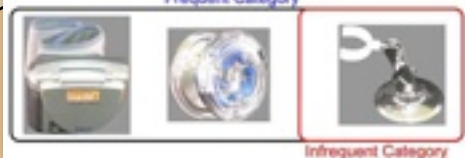
Ebben a vizsgálatban arra kerestük a választ, hogy a 9 hónapos babák vajon 1) tudják-e már, hogy a tárgyak különböző kategóriákba tartoznak, és 2) mikor ismeretlen tárgyak látnak, formálnak-e új kategóriákat.

Az első vizsgálatban egy képernyőn ismerős tárgyakat láttak: kanalakat és poharakat. A kétféle tárgy közül az egyik fajtát gyakrabban látták, mint a másikat (pl. 3x annyi kanalat, mint poharat).

A második vizsgálat sorozatban a babák először élő bemutatót láttak. A vizsgálatvezető egymás után 6 ismeretlen tárgyat mutatott be nekik, amiből háromra azt mondta

„Bitye”, háromra pedig azt, „Tacok”. Ez két ún. álszó volt, amelyek a magyar nyelvben nem léteznek. Ezt követően a babák a képernyőn a hatból négy tárgyat láttak, három egy kategóriába esett, egy pedig különbözőbe (pl. egy tacok, három bitye). Mindkét vizsgálat alatt egy baba EEG*-vel mér-tük az agy reakcióit. Ha az agy észlel egy kevésbé gyakori dolgot, sajátos módon reagál: az idegsejtek működésében megjelenik az ún. α -hullámok deszinkronizációja. Ez annak a jele, hogy a figyelem a ritkán látott dologra irányul.

Az mindkét vizsgálat eredményeként erősebb reakciót találtunk babáknál a ritka kategóriára. Tehát a babák mindkét esetben észlelték, hogy bizonyos fajta tárgyak ritkábban fordulnak elő, mint mások. Ez csak akkor fordulhatott elő, ha a gyerekek fejében már tiszta kategóriák léteznek az ismert tárgyakról (1. vizsgálat), sőt ha ők maguk is képesek az új kategóriák kialakítására, tetszőleges új szavak alapján. Ezeket az eredményeket megerősítette a vizsgálat felnőttekkel végzett változata is, ahol hasonló eredményeket kaptunk.

Az eredmények szerint tehát a gyerekek már a beszéd megjelenése előtt megértik, hogy bizonyos szavak kategóriákat jelölnek, és képesek új kategóriákat megtanulni kizárólag új szavak alapján.

*= Az EEG vagy Elektro EncefaloGráf egy olyan mérőeszköz, ami az idegsejtek működése következtében fellépő gyenge elektromos áramot a fej felületén mérni tudja. Babákra fejlesztett változatát gyógyításban és kutatásban egyaránt régóta használják.

B A B A K U T A T Ó

HÍRLEVÉL

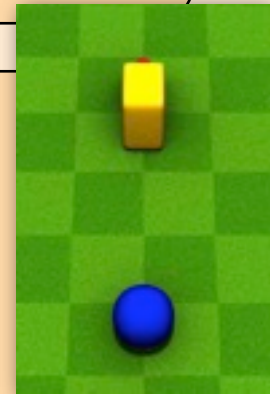
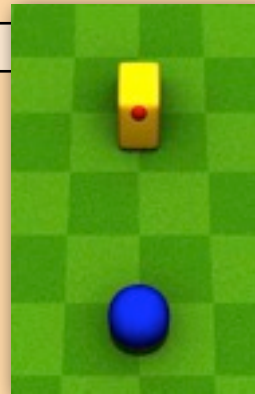

MELYIK AZ ELEJE?

Mikolaj HERNIK

Talán olyan természetes, hogy eszünkbe sem jutna feltenni a kérdést: ha a babák találkoznak egy számukra új fajta mozgó állattal, vajon el tudják-e dönteni azonnal, hogy melyik az eleje és melyik a vége? Ezt vajon olyan esetekben is meg tudják állapítani, amikor az új figurának nincsenek arc-szerű vonásai, sőt, egyáltalán nem emlékeztet sem állatra sem emberre? Ezekre a kérdésekre kerestük a válasz két kis rövid animáció segítségével, a-

melynek a főszereplője egy labdát kergető kis sárga doboz volt, aminek az elejét mindössze egy piros pötty jelezte.

Az eredmények azt mutatják, hogy egy éves korú babák valóban villámgyorsan megtanulják, hogy egy új figurának melyik az eleje. Sőt, még ennél is többet! Tudják, hogy a figura elejét jelző pötty nagy valószínűséggel meghatározza a

mozgása irányát is. Az animáció során először bemutattuk a figuránkat miközben egy kis labdát kergetett, majd egy állóképet mutattunk, amelyen az előbbi labda vagy "szemből" érkezett, vagy a figuránk "háta mögül". A két jelenet között csak annyi volt a különbség, hogy a piros pötty a figurán a labdához közelebbi vagy távolabbi végen volt. Azt találtuk, hogy a gyerekek hosszabb ideig nézik azt a jelenetet, amikor a labda "szemből" érkezik, mintha csak arra várnának, hogy a kis sárga doboz megmozduljon és elkezdje kergetni a korábbi jelenetekhez hasonlóan.

Érdekes módon ezt a hatást nem tapasztaltuk akkor, ha a piros pötty a figura hátsó felét jelzi, mint pl. egy kis farkinca.

Az eredmények szerint, hogy már az apró gyerekek is könnyedén megtanulják, hogy egy lénynek melyik az eleje, és ez milyen hatással van a mozgására. Ez is segíti őket abban, hogy már nagyon korán megértsék a körülöttük levő emberek és állatok mozgását és cselekményeit.

TÖRPI és TÖRPILLA

KOVÁCS Ági

Míg a fizikai környezet számos összefüggése közvetlenül megfigyelhető, addig nem egyértelmű, miként jön rá egy kisgyerek, hogy az emberek viselkedését nem csak a látható tárgyi környezet, hanem láthatatlan belső állapotok – mint pl. célok és hiedelmek – vezérik. Korábbi eredményeink szerint, a babák már 12 hónaposan is társítanak belső állapotokat szociális szereplőkhöz. Ez a társítás azonban sérülékenyebb, mint a felnőtteknél. Jelen vizsgálatban arra voltunk kíváncsiak, hogy ezt a tudást milyen körülmények befolyásolják 14 hónapos kisbabáknál.

A vizsgálat során a babák rövid filmeket néztek, amiben két szereplőt láthattak, Törpit és Törpillát, illetve egy labdát és egy paravánt. Egyes filmek elején csak a Törpi szerepelt, aki látta, amikor a labda megváltoztatta a helyét (kigurult a paraván mögül, vagy begurult a paraván mögé). A filmek végén mindkét szereplő bejött, azonban az ellentétes oldalról, azaz helyet cseréltek. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a babák melyik szereplőre néznek, amikor a végkifejlet meggyezett a Törpi tudásával (pl. leereszkedik a paraván és ott van a labda) illetve amikor eltért attól.

Eredményeink azt mutatják, hogy a helycsere hatására a babák elveszítik a fonalat a törpik tudásának követésében.

Hogy elősegítsük Törpi tudásának követését egy következő vizsgálat elején a vizsgálatvezető megnevezte a törpít, üdvözölte azt, majd minden a korábbi vizsgálat forgatókönyve szerint zajlott. Ebben a verzióban a 14 hónaposok a Törpire néztek abban a helyzetben, amikor annak tudása eltért a valóságtól. Tehát az eredmények arra utalnak, hogy a kisbabák már nagyon korán követik hogy melyik szereplőnek van lényeges tudása egy bizonyos helyzetről, de ez a követés sérülékeny lehet, és függ a szereplő szociális jelentőségétől.

B A B A K U T A T Ó

HÍRLEVÉL

CICA, MALAC, NYUSZI

Olivier MASCARO

Ebben a vizsgálatban arra voltunk kíváncsiak, a babák hogyan mérik fel a társas alá-fölé rendeltségi viszonyokat, és mennyire várják el ezek hierarchikus szerveződését. Ehhez 15 hónapos gyerekeknek mutattunk be állatfigurákat párokban. az állatpár mindkét tagja egy közepén található kis részen akart maradni, a domináns állat mindig kitessékelt a másikat középről.

Az első vizsgálatban az állatpárok úgy voltak összeállítva, hogy egy hierarchikus dominancia sort alkottak, pl. a cica domináns volt a malaccal szemben, a malac a nyuszival szemben, a nyuszi a halacskával szemben, így aki a sor végén volt, sosem dominált a sor elején lévő állat felett.

Az erőviszonyok tehát így néztek ki:

Cica → Malac → Nyuszi → Hal

A második vizsgálat sorozatban a gyerekek körkörös dominancia viszonyokat láttak, pl. cica domináns a malaccal szemben, malac a nyuszival, nyuszi a cicával, így:

Cica → Malac → Nyuszi

Azt találtuk, hogy a babák jobban emlékeztek a dominancia viszonyokra, ha azok egy hierarchikus sort írnak le (első vizsgálat), mint hogyha körköröset (második vizsgálat). Ezek az eredmények azt sugallják, hogy már a babák a dominancia viszonyokat alapvetően egymásra épülőnek, hierarchikus módon képzelik el.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

BANÁNHÁMOZÓ és TEJTÖLTŐ

Mikolaj HERNIK

Ebben a vizsgálatban egy éves babáknak mutattunk ismerős használati tárgyakat egy képernyőn: cipőt, kesztyűt, kanalat, mobiltelefont. Minden egyes képet két testrész képe követett, egyikük olyan, amivel a tárgyat használjuk, a másikkal viszont nem (például a cipő után megjelent egy lábfej és egy kéz képe).

Amíg a gyerekek a képernyőt nézték mértük, mennyi ideig és pontosan hova néznek. Így következtethettünk arra, hogy a babák összekötik-e

egymással a látott tárgyakat és a velük használatos testrészeket. Úgy is mondhatnánk, hogy amikor a baba lát egy cipőt, vajon eszébe jut-e a cipőbe illő láb is.

arra voltunk kíváncsiak vajon ilyen fiatal gyerekeknél is kimutatható-e.

Az eredmények azt mutatják, hogy 1 éves korban már a gyerekek a cipőt összekapcsolják a lábbal, ugyanígy a kesztyűt a kézzel, a kanalat a szájjal, és a mobiltelefon is a füllel. a megfelelő testrész szemlélésével több idő töltötték, mit a másik testrészszel.

Egy következő vizsgálatban arra kerestük a választ, hogy ugyanezt a hatást találjuk-e akkor is, ha olyan új tárgyról van szó, aminek a használatát a baba a látogatás alatt tanulja meg. Ehhez egy rövid filmben két féle tárgyat mutattunk be a babáknak: egy "banánhámozót", és egy "tejtöltőt" működés közben. Ez után, hasonlóan az előző vizsgálathoz, azt mértük, hogy néhány bemutató után a gyerekek összekapcsolják-e az új eszközt az azzal használatos tárggyal, tehát pl. előnyben részesítik-e a banán képét, ha előtte a banánhámozót mutattuk be nekik. Eddigi vizsgálataink nem mutattak ki ilyen hatást – könnyen lehet, hogy azért, mert a babák a banán látványát minden más képpel szemben előnyben részesítik. Vizsgálódásainkat viszont nem adjuk fel, ősztil új formában folytatjuk.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

EZ ELMENT VADÁSZNI...

Sarah LLOYD-FOX

Már fiatal csecsemők is minden másnál szívesebben nézegetnek emberi arcokat, és már nagyon korán felfigyelnek a nekik szóló beszédre. De vajon mi játszódik le a fejükben akkor, ha a mosolygás és a beszéd nem nekik szól, hanem egy másik kisbabának a közvetlen közelükben?

Vizsgálatunkban 6 hónapos babák párban vettek részt, egymás mellett ültek szüleik ölében, velük szemben pedig megjelent munkatársunk, aki mondókázott és mutogatott először az egyik, majd a másik babának. Tapasztalataink szerint a babák nagyon nagyon élvezték ezeket a páros helyzeteket, nemcsak a vizsgálatvezetőt nézegették szívesen, hanem egymásra is nagyon kíváncsiak voltak.

Reakcióikat egy fejpánt segítségével mértük, ami kimutatja az aktív agyi területeket a mérés alatt. A méréseket végző optikai képfeldolgozó rendszer, a NIRS 2011 tavaszán került a laborba, részletesen az előző évi hírleveleünkben olvashattok róla.

Az eredmények azt mutatták, hogy azokon a területeken, amelyek a kommunikációért és a társas érinkezésért is felelősek, jelentősen megnőtt a munkába állított terület akkor, amikor a mondókázás a baba felé irányult, ahhoz képest, amikor a másikhoz.

Ahhoz, hogy megértsük, hogy az eredményeket vajon a beszéd, a szemkontaktus vagy a mutogatás okozta, két új vizsgálatot terveztünk. Az egyik teljesen hasonló volt az előző vizsgálathoz, annyi különbséggel, hogy a vizsgálatvezető mondókázás közben a babákra nézett, mosolygott, de nem szólalt meg. A másik vizsgálatban pedig a babáknak szóló beszéd hatását vizsgáltuk. Ebben egy baba vett részt, és egymás után felnőtt vagy pedig babáknak szóló beszéddel szóltak hozzájuk. Érdekes módon azt találtuk, hogy külön sem a babáknak szóló beszéd, sem a beszéd nélküli kommunikáció nem váltja ki a babáknál azt a hatást, amit a kettő együttes előfordulásánál tapasztaltunk. Ez arra utal hogy a babákhoz érkező kommunikációs jelzések (babáknak szóló beszéd, mosoly, szemkontaktus) együttesen sokkal erősebb hatásúak rájuk, mint külön-külön.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

BIMM-BAMM...

MARNO Hanna

Ebben a vizsgálatban az érdekelt bennünket, hogy amikor a gyermekek már képesek egyedül is felfedezni a környezetüket, hogyan tanulnak különböző tárgyak működéséről, illetve hogyan befolyásolja őket az, amit a körülöttük lévő felnőttek viselkedéséből tapasztalnak. Vajon a tárgy működésére figyelnek jobban, vagy pedig arra, hogy a felnőttek mire hívják fel a figyelmüket? A vizsgálat során egy játékos szerkezetet alkalmaztunk, amit egy piros és egy kék gombbal lehetett működésbe hozni, ekkor kigyulladt egy lámpa és a gyermekek "bimm-bamm" hangot hallottak. A szerkezet bemutatása során az egyik kísérletvezető megnyomta háromszor az egyik gombot (pl. a pirosat), aminek hatására a játék kétszer csengetett, egyszer nem. Ezek után viszont megjelent egy másik kísérletvezető, aki ugyanúgy háromszor megnyomta a másik gombot, neki viszont csak egyszer működött a játék. Fontos azonban, hogy a második kísérletvezető mielőtt megnyomta volna a gombot, üdvözölte a gyermeket és felhívta a figyelmét arra, hogy meg fogja neki mutatni, hogyan működik a játék.

Ezek után mindkét kísérletvezető elhagyta a szobát, a gyermek pedig szabadon odamehetett a szerkezethez, és önmaga is kipróbálhatta.

Minket az érdekelt, hogy vajon azt a gombot fogja-e választani, ami többször működött, tehát hatásosabb volt, vagy pedig azt, ami ugyan kevésbé hatásosnak bizonyult a bemutatás során, viszont kifejezetten „tanító” helyzetben lett bemutatva a gyermeknek.

Az eredményeink szerint a gyermekek többsége ez utóbbi gombot választotta, azaz viselkedésüket jobban befolyásolta a kommunikatív „tanító” szituáció, mint pusztán megfigyelésük a különböző gombok hatékonyságával kapcsolatban.

BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

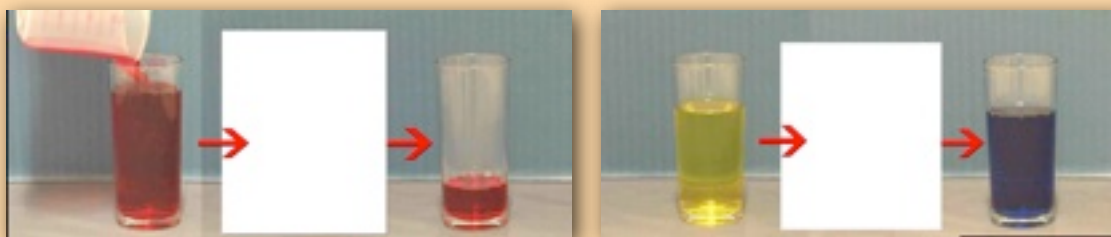
HOVÁ LETT A MÁLNASZÖRP?...

Marian CHEN

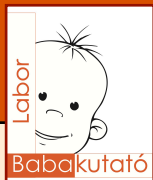
Vajon mit gondolnak a csecsemők a folyadékok természetéről? Korábbi vizsgálatainkból tudjuk, hogy szilárd tárgyak esetében már 9 hónapos korú babák észreveszik a mennyiségek változását és felismerik a különböző színeket, valamint a kommunikációval (beszéd, mutató, stb.) kísért tárgybemutató hatással van arra, hogy a babák milyen tulajdonságok változására figyelnek fel.

Ebben a vizsgálatban arra kerestük a választ, hogy vajon hasonló eredményeket tapasztalunk-e a babáknál folyadékok esetében.

Kilenc hónapos csecsemőknek egy rövid rajzfilmben a következőket látták: egy kancsóból színes folyadékot töltenek egy hosszú pohárba, majd egy rövid takarás után újból megjelenik a pohár, a folyadék viszont megváltozik benne: vagy a mennyisége, vagy a színe változott meg.

Bár a csecsemők látnak színeket, kevésbé tartják azokat fontosnak. Jobban észreveszik, ha a folyadék mennyisége, mint ha a színe változik. Viszont, ha valaki babáknak szóló dajkayelven mutatta be a folyadékkal telt poharakat (tehát külön felhívta a baba figyelmét a tárgyra), akkor a szín változását is ugyanannyira észlelik, mint a mennyiségét.

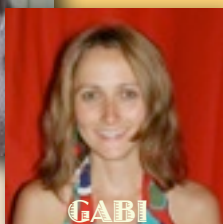
BABAKUTATÓ

HÍRLEVÉL

HÍREK A LABORBAN

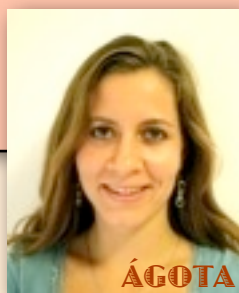
ESZTER

GABI

2011 ősze óta két új kutatási asszisztens segíti a Babalabor munkáját, Eszter és Gabi. Eszter eddigi munkája során ovisok számokkal kapcsolatos tudását vizsgálta, Gabi pedig a nyelv pszichológiájával foglalkozott iskolás és óvodás korosztályban.

Az elmúlt évben elindult a Kognitív Tudományok Doktori Iskolája, így a Babalaborunkban jelenleg 3 PhD hallgató is kutat: Ágota, Dorka és Denis. Ágota a csecsemők utánzásának feltételeivel foglalkozik, Dorka arra kíváncsi, a babák hogyan térképezik fel mások tudását, Denis pedig a csecsemők erkölcsi gondolkodásának gyökereit vizsgálja.

ÁGOTA

DORKA

DENIS

Mivel babakutató laborunk egyre gyarapodik, a vizsgálatokra érkező babák száma is egyre nő, így nem egyszer előfordult már, hogy óriási zsongás támadt a babafogadó szobánkban tesókkal, szülőkkel, nagyszülőkkel tarkítva. Ennek következtében kicsit megnöveltük a játszószobát, és tavasz óta egy új baba sarokkal várjuk a családokat az előtérben.

B A B A K U T A T Ó

H Í R L E V É L

KIKÖSZÖNTŐ

Reméljük, örömmel olvastátok a beszámolóinkat az elmúlt év eseményeiről. Nagyon köszönjük, hogy eddigi részvételekkel segítettétek a munkánkat.

Babakutatásaink folytatódnak, továbbra is szeretettel várunk minden vállalkozó kedvű szülőt és apróságot játszani, kutatni, kúszni-mászni.

Amennyiben angol nyelven is szeretnétek a beszámolóinkat olvasni, kérünk jelezzétek a babakutato@ceu.hu email címen, szívesen elküldjük nektek.

Ha bármi kérdésetek van a vizsgálatokkal vagy a Kutatóközponttal kapcsolatban, továbbra is megtaláltok minket a babakutato.hu/babakutato webcímen, email-en (babakutato@ceu.hu) vagy telefonon (06 30 462 5942).

KÖSZÖNJÜK A RÉSZVÉTELETEKET AZ EDDIGI KUTATÁSOKBAN!